Pääomitus konsernitasolla

Alakonsernitasoinen tasapaino tulosten, riskien ja pääoman välillä on keskeinen lähtökohta Sampo-konsernissa. Kun kaikki ala-konsernit ovat hyvin pääomitettuja, myös konsernin tulisi olla lähtökohtaisesti riittävästi pääomitettu.

Sampo-konserni tasolla on kuitenkin useampia pääomitukseen vaikuttavia tekijöitä kuin alakonserneissa. Kyseisiä tekijöitä on havainnollistettu kuvassa Sampo-konsernin pääomittamisen puitteet.

Sampo-konsernin pääomittamiseen puitteet

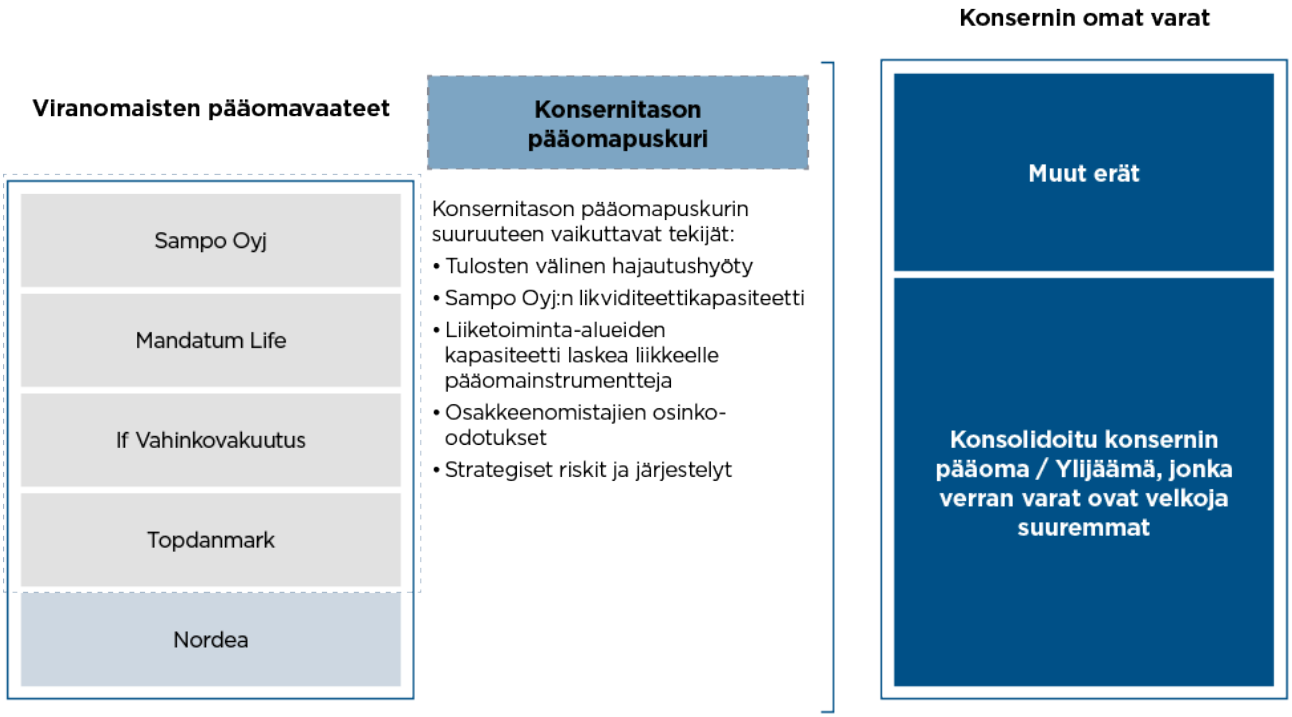

Konsernin pääomavaade on pääasiassa riippuvainen liiketoiminta-alueiden pääomavaateista. Emoyhtiön kontribuutio konsernin pääomatarpeeseen on useimmiten vähäinen, sillä Sammolla ei ole omaa liiketoimintaa lukuun ottamatta pääomarakenteen ja likviditeetin hallintaa.

Riskien välistä hajautushyötyä on kahdella tasolla, sekä yhtiöiden sisällä että niiden välillä. Näistä ensimmäinen sisältyy yhtiöiden vakavaraisuuspääomavaateeseen (SCR) ja jälkimmäistä voidaan arvioida usealla eri tavalla, mitä kuvataan myöhemmin tässä dokumentissa.

Käsitteellisesti **konsernin omat varat** on yhtä kuin varojen ja velkojen markkina-arvojen välinen erotus lisättynä huonomman etuoikeuden veloilla. Kyseinen erotus on kertynyt konsernin olemassaolon aikana ja se sisältää seuraavat pääkomponentit:

- Kertyneet voitot, joita ei ole maksettu osinkoina vuosien aikana
- Varojen ja velkojen kirjanpitoarvojen oikaisut markkina-arvoisiksi
- Liikkeelle laskettu pääoma ja Solvenssi II -ehdot täyttävät huonomman etuoikeuden velkakirjat

Koska sekä Solvenssi II -ryhmän että rava-konsernin laskelmissa sovelletaan samoja sektorikohtaisia sääntöjä, Sammon Solvenssi II:n mukainen oma varallisuus ja rava-lain mukaiset omat varat eivät oleellisesti eroa toisistaan.

Sampo-konsernin pääomavaade ja omat varat ovat molemmat alttiita translaatioriskille. Translaatioriski voi realisoitua, kun If Vahinkovakuutuksen ja Topdanmarkin pääoma sekä pääoman tarve muunnetaan niiden raportointivaluutoista euroiksi. If Vahinkovakuutuksen ja Topdanmarkin raportointivaluuttojen heiketessä euroon nähden konsernin todellisen euromääräisen pääoman määrä supistuu ja If Vahinkovakuutuksen sekä Topdanmarkin euromääräiset pääomavaatimukset ovat myös alhaisemmat. Translaatioriskiä seurataan sisäisesti ja sen vaikutusta konsernin vakavaraisuuteen toiminnan jatkuvuuden näkökulmasta analysoidaan säännöllisesti. Translaatioriskille ei kuitenkaan aseteta sisäisesti pääomatarvetta, sillä se realisoituu ainoastaan jos jokin

Tämä on käyttäjän laatima ote Sammon verkkovuosikertomuksesta, eikä tätä otetta voi kutsua missään yhteydessä Sammon vuosikertomukseksi tai sen osaksi. Sammon vuosikertomus on kokonaisuudessaan luettavissa osoitteessa www.sampo.com/vuosikertomus.

alakonserni divestoidaan.

Konsernitason pääomapuskuri on yhtä kuin erotus konsernin omien varojen määrän ja konsernin pääomavaatimuksen välillä. Alakonsernitasoisten tekijöiden - odotettujen voittojen ja niiden volatiliteetin, liiketoiminnan kasvumahdollisuuksien sekä kyvyn laskea liikkeelle Solvenssi II:n mukaisia pääomainstrumentteja – lisäksi on konsernitasolla vaikuttavia seikkoja jotka ovat olennaisia arvioitaessa pääomapuskurin suuruutta konsernitasolla. Kaikista olennaisimmat konsernitason tekijät, jotka vaikuttavat pääomapuskurin suuruuteen, ovat (i) alakonsernien raportoitujen voittojen korrelaatio (ii) emoyhtiön kapasiteetti luoda likviditeettiä (iii) strategisten riskien ja toimialalla toteutuvien järjestelyjen todennäköisyydet ja (iv) osakkeenomistajien osinko-odotukset.

Vakavaraisuuslaskennan viranomaismenetelmät sekä konsernin vakavaraisuusasema

Sampo-konsernin pääomavaade ja konsernin omien varojen määrä lasketaan joko rava-lain tai Solvenssi II -direktiivin mukaisesti seuraavasti:

Sampo-konsernin **rava-lain mukaisesta** pääomavaateesta käytetään nimitystä **konsernin omien varojen vähimmäismäärä**, joka on erillisten alakonsernien sektorisäännöin laskettujen pääomavaateiden ja emoyhtiön CRD IV/CRR -säännöksiin (Luottolaitosdirektiivi/EU:n vakavaraisuusasetus) perustuvan pääomavaateen summa. Rahoitus- ja vakuutusryhmittymän vakavaraisuuspääomavaade ei ota huomioon liiketoiminta-alueiden välisiä hajautushyötyjä. Täten se on melko konservatiivinen ja helposti tulkittavissa oleva pääomavaateen mittari.

Lähtökohta konsernin omien varojen laskennalle on konsernin konsolidoitu oma pääoma. Sektorikohtaiset erät, joihin kuuluu muun muassa ulkopuolisten sijoittajien omistuksessa olevat huonomman etuoikeuden velat, lisätään konsernin konsolidoituun omaan pääomaan. Lisäksi aineeton omaisuus ja ennakoitavissa olevat osingot sekä muut vähennettävät erät poistetaan omista varoista.

Sampo-ryhmän Solvenssi II -säännösten pääomavaateesta käytetään nimitystä **ryhmän vakavaraisuuspääomavaade (SCR)** ja se lasketaan kahdessa vaiheessa:

i. Konsolidointiryhmälle, johon kuuluvat emoyhtiö Sampo, If Vahinkovakuutus, Mandatum Life ja Topdanmark, lasketaan pääomavaade. Se perustuu yhtiöiden standardikaavalla laskemien moduulikohtaisten SCR-lukujen summiin lukuun ottamatta valuutta- ja keskittymäriskiä. Näiden yhtiökohtaisten SCR-lukujen laskennassa on saatettu soveltaa yksinkertaistuksia ja muita yhtiöiden käyttämiä vaihtoehtoisia menetelmiä. Valuutta- ja keskittymäriskien pääomavaade perustuu konsernitasoisiin positioihin. Valuuttapositioissa on otettu huomioon If Vahinkovakuutuksen Ruotsin kruunumääräiseen sekä Topdanmarkin Tanskan kruunumääräiseen omaan pääomaan liittyvä translaatioriskipositio.
ii. Sammon osuus Nordean ja Mandatum Lifen muiden sektoreiden pääomavaateesta lisätään konsolidointiryhmän pääomavaateeseen.

Ryhmän Solvenssi II -säännösten mukaisesti laskettu SCR ottaa huomioon vain konsolidointiryhmän sisäiset hajautushyödyt jättäen siten Nordean omistukseen liittyvän hajautushyödyn huomioimatta.

Ryhmän oma varallisuus on Solvenssi II -säännösten mukaisesti se ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat, sekä ne huonomman etuoikeuden velat, joilla voidaan kattaa tappioita. Varat ja velat arvostetaan markkina-arvoonsa ja kaikki ryhmän sisäiset transaktiot eliminoidaan. Ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat, luokitellaan luokkiin 1-3. Luokat kuvastavat sitä miten oman varallisuuden erät kattavat tappioita mahdollisessa selvitystilanteessa. Ryhmän omaa varallisuutta oikaistaan tarvittaessa siltä osin, kun ne eivät ole käytettävissä tai hyväksyttävissä ryhmän omaan varallisuuteen. Lisäksi osakkuusyhtiön ensisijaisen lisäpääoman (eng. *additional Tier 1*) ja toissijaisen pääoman (eng. *Tier 2*) instrumentit luetaan omaan varallisuuteen.

Ryhmän oma varallisuus ja vakavaraisuuspääomavaade (SCR) lasketaan konsolidointi- ja yhteen- ja vähennysmenetelmien yhdistelmänä. Normaalitilanteessa konsernin omat varat Solvenssi II -säännösten ja rava-lain mukaisesti laskettuna ovat lähellä toisiaan, sillä sektorikohtaisia eriä käsitellään molemmissa samalla tavalla. Konsolidointiryhmän vähimmäisvakavaraisuuspääomavaade (MCR) määritetään laskemalla yhteen solo-vähimmäisvaateet vakuutusyhtiöistä, jotka konsolidoidaan ryhmän SCR laskelmaan.

! Tämä on käyttäjän laatima ote Sammon verkkovuosikertomuksesta, eikä tätä otetta voi kutsua missään yhteydessä Sammon vuosikertomukseksi tai sen osaksi. Sammon vuosikertomus on kokonaisuudessaan luettavissa osoitteessa www.sampo.com/vuosikertomus.